

## POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **A. G.**

po rozpoznaniu sprawy w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 11 września 2025 r.

wniosku Sądu Okręgowego w Warszawie

zawartego w postanowieniu z dnia 12 sierpnia 2025 r., sygn. akt XVIII K 223/24

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł:**

**przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w Warszawie, sygn. akt XVIII K 223/24, do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2025 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy A. G. , oskarżonego o popełnienie czynów z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i innych, Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy. Zdaniem Sądu występującego z wnioskiem, przesłanką przemawiającą za przeniesieniem sprawy jest obecny stan zdrowia oskarżonego, który znacznie utrudnia mu uczestnictwo w rozprawie przed Sądem właściwym miejscowo, natomiast nie

wyklucza jego udziału w rozprawie przed sądem bliższym jego miejsca zamieszkania.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Wniosek Sądu Okręgowego w Warszawie zasługiwał na uwzględnienie.

Analiza akt sprawy wskazuje, że w niniejszej sprawie zachodziła konieczność odstąpienia od ogólnej zasady właściwości miejscowej, gdyż przemawia za tym dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym stanowi art. 37 k.p.k. W doktrynie i orzecznictwie trafnie przyjmuje się, że przez pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości rozumie się także interes wymiaru sprawiedliwości w szybkim rozpoznaniu sprawy, a powyższe zniweczyć może stan zdrowia oskarżonego, który znacząco utrudnia stawienie się na rozprawę w sądzie właściwym z uwagi na odległość od miejsca jego zamieszkania.

Znajdująca się w aktach sprawy aktualna opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej z dnia 14 maja 2025 r. wskazuje na stan oskarżonego po przebytych krwawieniu podpajęczynówkowym i do ciała szklistego obu oczu, obecnie ze ślepotą obuoczną, napady padaczkowe, nadciśnienie tętnicze, zespół depresyjny oraz dnę moczanową. Powyższe, zdaniem biegłego, nie stanowi przeciwwskazania do udziału w rozprawie, ale powoduje trudności logistyczne związane z możliwością dotarcia do Sądu Okręgowego w Warszawie (k. 465-466).

W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, że jeżeli kondycja zdrowotna oskarżonego znacznie utrudnia jego obecność na rozprawie w sądzie miejscowo właściwym, ze względu na narażanie zdrowia i życia tego oskarżonego na poważne niebezpieczeństwo, to wówczas "dobro wymiaru sprawiedliwości" wymaga, aby sprawę przekazać do sądu miejsca zamieszkania oskarżonego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 października 2024 r., sygn. akt II KO 91/24 i powołane tam orzeczenia).

Analiza sprawy wskazuje, że stan zdrowia oskarżonego jest przeszkodą do kontynuowania czynności procesowych przed Sądem Okręgowym w Warszawie. Pozostawienie sprawy do rozpoznania temu Sądowi, oddalonego około 300 km od miejsca zamieszkania oskarżonego w B. mogłoby spowodować dalszą przewlekłość postępowania bądź naruszenie gwarancji prawa do obrony, a stan

taki nie służyłby dobru wymiaru sprawiedliwości. Przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy zagwarantuje jej sprawny tok, a w konsekwencji umożliwi jej szybsze ukończenie.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]